

[Leth Mouritzen.]

strege, at mit Parti uanset Udfaldet af Afstemningen om disse Ændringsforslag agter at stemme for de af den højtærede Minister stillede og af hele Udvalget tiltraadte Ændringsforslag.

Vort første Ændringsforslag, Nr. 7, drejer sig om Indførelse af en Paragraf i Kapitel I, gaaende ud paa at paabyde visse Kommuner at anvende den Støtte, der tilbydes i Loven. Paragraffen lyder saaledes:

„Indenrigsministeren bemyndiges til at nedsætte et Nævn, der kan paabyde, at Kommuner imødekommer Andragende om Garanti for Laan, som omhandles i nærværende Lov, for saa vidt Boligproduktionen i paagældende Kommuner skønnes utilstrækkelig.“

Jeg erindrer om, at der i den Betænkning, som blev afgivet af Folketingets Udvalg den 27. Maj 1940 over Forslag til denne Lovs Forgænger, staar — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg citere, det findes i Rigsdagstidende for 1939—40, Tillæg B. Sp. 1180 —:

„Det har i Udvalget været drøftet at foreslaa en Bestemmelse, hvorefter et for hele Landet fælles Nævn vilde faa Myndighed til i Tilfælde, hvor en Kommune nægter at imødekomme et Andragende om Garanti for Laan inden for Lovens Rammer til en Boligforening eller til et privat Byggeforetagende af den i Loven af 13. April 1938 Kapitel III omhandlede Art, at bestemme, at Kommunen skal yde denne Støtte. Man har imidlertid næret Betænkkelighed ved en saadan Bestemmelse, men hele Udvalget er enig om, at Loven bør benyttes efter sit Formaal, og at det, hvis enkelte Kommuner uden rimelig Grund vil modsætte sig Anvendelsen af Loven, kan blive nødvendigt at indføre en saadan Bestemmelse.“

Da det i mangfoldige Tilfælde har vist sig, at visse Kommuner ikke anvender Loven, vil det af Hensyn til en hurtig Afhjælpning af Bolignøden være nødvendigt at gennemføre denne Bestemmelse nu.

Ændringsforslagene Nr. 12 og 46 til henholdsvis Kapitel II, § 10, Stk. 3, og Kapitel VII, § 46., Stk. 2, gaar ud paa at bevare de Midler, som er stillet til Raadighed i Loven, ved at udvide Overførselen af de tiloversblevne Beløb. I Ændringsforslag Nr. 12 foreslaas det saaledes, at de ubrugte Beløb i de to første Aar kan overføres til de to nærmest følgende Finansaar, og i øvrigt at de i Lovforslaget foreslaaede Regler for Overførsel gælder frem i Tiden.

Materialesituationen vil sikkert bevirke, at væsentlige Midler ikke vil kunne anvendes i de første Aar, og derved skulde Bestemmelsen være vel motiveret.

Ændringsforslag Nr. 46 finder jeg nødvendigt som Følge af Forhøjelsen af Laanbeløbet fra 2 til 4 Mill. Kr.

Disse to Ændringsforslag er af en saadan Beskaffenhed, at enhver i denne Sal maa kunne stemme for dem. Det er rent praktiske Forbedringer, som kun sigter mod det ene at sikre Boligbyggeriet de Midler, som nu stilles til Raadighed efter Loven, helt ubeskaaret.

Ændringsforslag Nr. 13 angaar det Præg, som det kommende Byggeri skal have, og det er formet ud fra den Betragtning, at Fremtidens Byggeri vil præges af den Kvalitet, som det støttede Byggeri angiver som Norm. Saavel Kravene til de ydre Anlæg, Opholdsarealer, Legepladser og Børneinstitutioner som til den indre Kvalitet maa efter vor Mening nøje præciseres, og i særlig Grad bør Udtrykket „almindelige moderne Bekvemmeligheder“ nærmere defineres paa nuværende Tidspunkt. Den Mulighed, der er for gennem denne Lov at medvirke til en Højnelse af den almindelige Boligstandard, maa ikke forspildes. Her kan det offentlige virkelig sætte ind med den Konkurrence, der skal til for at bryde den Hemning, som det private Byggeri har været for en Udvikling til en bedre Boligkvalitet. Grundejerne har aldrig haft Interesse i at forbedre Kvaliteten af Byggeriet, uden at det gav klin-gende Mønt. Man har endogsaa til Stadighed betragtet Forsøg i den Retning som ubehagelig Konkurrence, og i visse Tilfælde har man modvirket Kommuns Bestræbelser i saa Henseende.

De Oplysninger, som Udvalget har modtaget, bekræfter til fulde den Opfattelse, jeg gjorde gældende under første Behandling af denne Sag, at de moderne Bekvemmeligheder ikke betyder nogen væsentlig For-dyrelse af Huslejen. Naar dertil kommer, at praktisk talt alle Partier i deres Agitation har fremhævet Betydningen af en højere Boligstandard og forsikret, at de arbejdede paa at gennemføre den, forstaar jeg ikke Modstanden over for dette Punkt. Det er fremhævet, at det, som er moderne i Dag, ikke er det om faa Aar. og af den Grund kunde man ikke fastlægge noget saa omfattende som Teknikken i en Lov. Heroverfor vil jeg fremføre, at de samme Bekvemmeligheder, som var kendt allerede for 10 Aar siden, Centralvarmeanlæg, Badeindretninger, Nedstyrtnings-skakter, Eleva-